

Nieuwsbrief Stichting Ariana Studiefonds voor Afghaanse vrouwen

September 2007 Jaargang 4 no. 1

postgiro **82.45.118 AK Maastricht**

comité van aanbeveling

Prof.dr. Theo van Boven, Prof.dr. Maaïke Meijer, dr. Renée Römken, mr. Max van der Stoel

---

Inleiding

Wij zijn er trots op dat wij sinds maart 2007 aan 46 studenten een studietoelage kunnen geven. Wij bedanken alle donateurs die dit mogelijk hebben gemaakt. Zij hebben daarmee licht doen schijnen in de levens van middelbare-meisjes scholieren en studenten in Kabul. Iedere scholier of studente krijgt een studietoelage van 40 € per maand.

De Stichting Ariana Studiefonds voor Afghaanse vrouwen is in oktober 2003 door 3 Afghaanse en 3 Nederlandse vrouwen in Maastricht opgericht. De Stichting Ariana is een vrijwilligers-organisatie en zij garandeert dat niets aan de strijkstok blijft hangen. De Stichting slaagt erin de goede aspecten van de Afghaanse en de Nederlands cultuur te integreren. De Nederlandse vrouwen spreken geen Dari of Pastu en kunnen dus niet communiceren met de Afghaanse staf van Educational Center for Women (ECW). De Afghaans-Nederlandse vrouwen vertalen de brieven van de meisjesstudenten en hebben regelmatig telefonisch contact met het ECW. Zij kennen de situatie in Afghanistan uit eigen ervaring. De Nederlandse vrouwen communiceren gemakkelijker met de organisaties en donateurs in Nederland.

De vraag die wij ons ook stellen is: Hoe geef je in een verscheurd land na 25 jaar oorlog opgroeiende meisjes nieuwe hoop en vertrouwen en help je hen actieve burgers te worden die zelf iets aan hun situatie proberen te veranderen?

De 2^e vraag is hoe het de meisjes vergaat nadat zij hun studie hebben afgerond.

Slagen zij erin werk te vinden? Wij willen het komende jaar daar informatie over inwinnen.

LEVENSVERHAAL van een de meisjesstudenten die van de Stichting Ariana studiefonds voor Afghaanse vrouwen een studietoelage van 40€ per maand krijgt.

Naam: MURSAL
Vadersnaam: ADUL RAHIM
Woonplaats: KABUL Afghanistan
Mijn naam is Mursal en ben de oudste dochter van dit gezin. Wij zijn met drie zusjes en 4 jonge broertjes en wonen samen met mijn moeder, blinde grootmoeder en grootvader in een huisje. Toen mijn vader nog leefde, woonden wij in een mooi appartement.

Mijn vader was een intelligente dokter en met de steun van mijn vader was ik vanaf de eerste klas op school een van de beste leerlingen van het Abdul Bari Lyceum. Ik houd van leren en studeren. Mijn hele leven veranderde toen mijn vader door de Talibaan werd doodgeschoten. Al mijn hoop en wensen werden met een zwart gordijn bedekt.

Mijn oudste broer zat toen in de 9^e klas. Hij moest stoppen met zijn school en ging geld verdienen. Daarna is hij naar Iran gevlucht. Hij was heel jong en dacht niet meer aan zijn familie. Kabul werd voor mijn familie ondraaglijk en we zijn naar de geboorteplaats van mijn familie Tagab verhuisd. Wij hebben 8 jaar in Tagab gewoond (een stadje in Oost Afghanistan). Er was geen school voor meisjes in Tagab. Mijn neef en nichtjes, die in Kabul woonden, gingen wel naar school. Daar was ik erg jaloers op. Het was erg duur om in Kabul een woning te huren en wij waren arm en hadden geen inkomsten. Ik leed hier erg onder. Mijn oom kwam een keer op bezoek bij ons en hij hoorde hoe graag ik verder wilde studeren. Hij heeft mij toen meegenomen naar zijn huis in Kabul.

Ik heb thuis dag en nacht met behulp van mijn oom gestudeerd en heb extra examens gedaan. Ik heb toen groep 7 gehaald. Ik ben nog een jaar bij mijn oom blijven wonen, maar de vrouw van mijn oom wilde mij niet. Vaak maakte zij smoesjes om mij weg te krijgen. Toen vertrok ik naar mijn tante. Bij mijn tante bleef ik nog een jaar en ik haalde groep 9. Mijn zusjes, die nog in Tagab woonden wilden ook leren lezen en schrijven en naar school gaan. We konden in een sarij (soort boerderij) een kamertje huren en mijn tante betaalde de huur. De man van mijn tante was docent op de universiteit in Kabul. Mijn tante kon de huur van ons kamertje niet meer betalen. Mijn moeder wilde teruggaan naar Tagab, maar het was er niet veilig en er heerste een oorlogssituatie. Ik wilde niet terug naar Tagab en mijn zusjes ook niet. Ik zat dag en nacht te huilen. Ik had zoveel bereikt en zat op het lyceum klas 9. Waarom moeten wij terug naar Tagab?

Ik vind mijn school mooi en mijn klasgenoten fantastisch. Dat was tijdens de eindejaar examens. Ik huilde en kon niet leren. Telkens als ik de klas inging huilde ik. Toen heeft een klasgenootje mij gevraagd waarom huil je toch, wat is er met je? Alle klasgenootjes hadden medelijden met me. Toen kwam een ander klasgenootje naar mij toe met het adres van ECW en vertelde dat ze meisjes zoals mij helpen. Ze zei dat ik contact met ECW moest opnemen, misschien helpen ze je. Ik kon het niet geloven en mijn moeder ook niet. Maar op een keer heeft ze contact opgenomen met ECW. Toen zijn mijn moeder en ik naar ECW gegaan. Arezo Qanih heeft ons de voorwaarden verteld en Arezo zou ons op de wachtlijst zetten. Na een tijd was alles geregeld. Mijn moeder is een huisje gaan zoeken zodat haar vier dochters onderwijs kunnen volgen in Kabul.

Groeten vaneen Afghaanse meisje dat uw steun verdient. MURSAL.

Naam: Muzghan
Vadersnaam: Abdullah Khalia

Mijn naam is Muzghan. Wij zijn thuis met 4 zussen en drie broers. Ik heb een oude vader en een jonge moeder. Mijn moeder was heel jong toen ze werd uitgehuwelijkt tegen haar zin. Tussen mijn vader en moeder is een groot leeftijdsverschil. Toen

mijn moeder trouwde met mijn vader had mijn vader drie kleine kinderen, een zoon en twee dochters Zij zijn al lang geleden getrouwd.

Mijn moeder zorgde voor alles. Zij heeft dag en nacht gewerkt en ons groot gebracht. Zij werkt ook als kalashoi (poetsvrouw) bij mensen thuis en waste klederen en petste. Nu werkt zij in een gezondheidskliniek als poetsvrouw. Zij heeft dag en nachtdienst. Zij verdient heel weinig en haar loon is niet genoeg om onze buiken de hele maand te voeden. Elke vrijdag gaat mijn moeder bij mensen kleren wassen om onze schoolspullen te kunnen betalen. Het kopen van kleren en schoolspullen is altijd bij ons een probleem voor mijn moeder.

Mijn moeder is vaak moe en ziek.

Mijn vader kan niet werken omdat hij te oud is. Tijdens het Talibaan regiem werd hij mishandeld door de Talibaan..
Mijn broers zijn nog heel jong.

Ik heb ook veel problemen op school vooral met wiskunde, chemie en natuurkunde. Als je in Afghanistan iets meer wilt leren moeten leerlingen naast hun school extra cursussen volgen. Hiervoor moeten leerlingen extra voor betalen. Ik wil later graag iets belangrijks doen of iemand in de toekomst worden en ik wil niet zoals mijn moeder moeten trouwen. Op school word ik altijd door klasgenoten beledigd omdat mijn kleren niet goed genoeg zijn en ik nooit een goede pen heb die ik voor school nodig heb. Ik heb daar geen geld voor om schoolspullen te kopen. Mijn moeder maakt zich veel zorgen en heeft last van een depressie en zij heeft last van haar hart en reumatische klachten. Als zij verdrietig is valt zij flauw. Wij, de kinderen, moeten vaak huilen als mijn moeder ziek is. Wij huilen en kunnen niets voor haar doen.

Ik denk dat ik in Afghanistan alleen met een goede studie mijn familie en mijn land kan helpen. Mijn wensen en de wensen van mijn moeder zijn dat wij onze school

afmaken en een goede toekomst hebben. Ik denk dat onze wensen fantasie blijven.

Mijn stiefbroers en zussen haten ons. Elke dag als mijn moeder naar haar werk gaat, komen ze naar ons huis en slaan ons en mishandelen ze ons.. mijn zusjes en mij. Zij schelden ons uit en beledigen ons en soms kan ik daardoor niet naar mijn lessen gaan. Ik kan het niet allemaal aan mijn moeder vertellen omdat mijn moeder dan boos wordt en verdrietig. Zij heeft genoeg verdriet en zorg als zij elke avond ziet dat wij honger hebben als wij gaan slapen.. vooral mijn jongere zusjes kunnen geen honger verdagen en huilen.

Mijn moeder verdient 2000 Afghani (1 euro is 63 Afghani), wij betalen 1000 Afghani aan huur.

Ik zou verder willen studeren en wil Engels leren en computer lessen volgen maar dat kan ik allemaal niet betalen. Ik weet niet wat ik moet doen, hier draait alles om geld. Eerst heb ik hulp gevraagd aan de Almachtige van de wereld, mijn God. In de tweede plaats vraag ik hulp aan jullie. Jullie kunnen aan mijn ellende, en mijn nachtelijke tranen en honger een einde maken.

Willen jullie alsjeblieft mijn familie en mij helpen. God zij met jullie.

Met vriendelijke groeten,

Muzghan

Vertaling Asifa Khalil

Financiële zaken

De Stichting Ariana heeft in 2006 in totaal **€18.309,30** naar het ECW overgemaakt ten behoeve van 39 Afghaanse meisjes studenten. Veel dank aan de vele donateurs hiervoor. Wij danken ook de donateurs die een notariële actie hebben laten opmaken waarmee zij aangeven een schenking te willen doen gedurende vijf jaar. Dit bedrag kan als schenking in zijn geheel worden afgetrokken van de inkomstenbelasting. Ook in 2007 zullen een aantal nieuwe donateurs een notariële acte laten opmaken.

Wij danken eveneens voor hun giften:
de Stichting Bron van Leven,
de Stichting Elisabeth Stroeven,
de Elise Spijkman Stichting
de Stichting Westeinde
de Stichting Limburgs Kinderhuis
het Anton Jurgens Fonds

Wij hebben **€800** ten behoeve van het alfabetiseringsproject van ECW in Kunduz naar het ECW in Afghanistan overgemaakt. Het NCDO heeft het vorig jaar ingezamelde bedrag t.b.v. dit alfabetiseringsproject verdubbeld.

Financieel jaaroverzicht 2006

Inkomsten

inkomsten donateurs-fondsen	€29.960,49
subsidie gem. Maastricht	€ 900,00
totaal inkomsten	€30.860,49

Uitgaven

Girotel abonnement	€ 42,00
betalingsverkeer	€ 12,00
onderwijs Afghaanse vrouwen	€18.309,30
overboeking spaarrekening*	€10.000,00
Bankkosten	€ 10,00
Kamer van Koophandel	€ 22,20
Benefietavond	€ 1.175,95
kopiëren Nieuwsbrief	€ 182,00
Maastrichtse Vrouwen Raad	€ 10,00
aankoop goederen Afghanistan	€ 1.040,00
administratie Ariana	€ 6,60
totaal uitgaven	€30.810,05

* De spaarrekening geeft ons de mogelijkheid om 1 van de 4 jaar dat de 46 studenten een studietoelage krijgen te

overbruggen. Het is een minimaal noodzakelijke buffer.

Donateur worden?

U kunt het werk van de Stichting Ariana ondersteunen door

- individueel een donatie te storten liefst via een machtiging
- U kunt ook een student adopteren en samen met familie, vrienden of collega's een maandelijks bedrag van 40 € bijeenleggen.
- U kunt ook u gift van minimaal 120 € per jaar gedurende 5 jaar via een notariële akte vastleggen waardoor u het bedrag geheel van uw belasting kunt aftrekken. Wij willen dit graag voor u regelen. Wilt u daarvoor contact met ons opnemen?
- Bij de viering van een belangrijk feest - verjaardag, afstuderen of promotie - kunt u aan uw gasten voorleggen een bijdrage te geven aan de Stichting Ariana.
- U kunt de Stichting Ariana in uw testament opnemen

Stichting Ariana
Studiefonds voor Afghaanse vrouwen
postgiro **82.45.118 AK** Maastricht

Postadres: Centrum voor Gender en Diversiteit
Postbus 616
6200 MD Maastricht
E-mail r.dekanter@cgd.unimaas.nl
E-mail ariana_afgha@hotmail.com

